Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: 15 Gž-309/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zadru, po sucu Igoru Delinu, u pravnoj stvari tužiteljice H. r. Z., OIB: ...., koju zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu M. & P. d.o.o. u Z., protiv tuženice I. K. iz Z., OIB: ..., koju zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Č.-B.-M. i s. d.o.o. u Z., radi isplate, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1514/19-18 od 19. siječnja 2021., 21. travnja 2021.,

presudio je

Odbija se žalba tužiteljice Hrvatske radiotelevizije kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1514/19-18 od 19. siječnja 2021.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom prvostupanjskog suda odlučeno je:

"I Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika J. R. u Zagrebu, poslovni broj Ovrv-18528/18 od 14. prosinca 2018. godine kojim se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 480,00 kn sa zateznim kamatama od dana dospijeća svakog pojedinog računa pa do isplate te se tužbeni zahtjev odbija.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka.

III Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 625,00 kn u roku od 8 dana."

2. Protiv navedene presude žalbu je izjavila tužiteljica, pobijajući je iz svih zakonom predviđenih razloga, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev u cijelosti usvoji, ili, podredno, ukine i predmet vrati na ponovno suđenje i tuženici naloži naknaditi tužiteljici troškove parničnog i žalbenog postupka. U žalbi ističe da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je zaključio da obveza plaćanja RTV pristojbe nastaje temeljem potpisa prijave

prijamnika, jer se ne radi o ugovornoj već zakonskoj obvezi, kako je to određeno čl. 34. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji, kojim je propisano da su vlasnici radijskih i televizijskih prijamnika na području Republike Hrvatske dužni plaćati RTV pristojbu sve dok prijamnik na propisan način ne odjave. Stoga činjenica je li tuženica potpisala prijavu ili nije, ne utječe na njezinu obvezu plaćanja mjesečne pristojbe, ako u vlasništvu ili posjedu ima radijski ili televizijski prijamnik, te bi obveza tuženice postojala i u slučaju da je prijava prijamnika ostala nepotpisana. Zbog toga tužiteljica smatra da je dostavivši prijavu prijamnika, karticu obveznika plaćanja RTV pristojbe i saldo konti kartice dostatno uvjerila sud u osnovanost svog tužbenog zahtjeva. Sud je počinio bitnu povredu postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku budući da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer je izreka proturječna razlozima presude, a razlozi su potpuno nejasni i proturječni, obzirom da se sud u obrazloženju pozivao na odredbe Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji iz kojih proizlazi da je plaćanje RTV pristojbe zakonska obveza, međutim, donio je presudu kojem je platni nalog ukinut.

3. Na žalbu nije odgovoreno.

4. Žalba nije osnovana.

5. U konkretnom slučaju radi se o sporu male vrijednosti, jer se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 10.000,00 kuna, sukladno čl. 458. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14. – u daljnjem tekstu: ZPP), koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na temelju čl. 117. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/19.) a prema odredbi 467. st. 1. ZPP presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

6. Suprotno žalbenim navodima, ovaj drugostupanjski sud nalazi da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koju se poziva žaliteljica jer pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, valjano je obrazložena te su u njoj navedeni jasni i neproturječni razlozi o odlučnim činjenicama.

7. Nadalje, sud prvog stupnja nije počinio ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8. i 9. ZPP na postojanje kojih ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti temeljem čl. 365. st. 2. ZPP u vezi s čl. 467. st. 1. ZPP, a materijalno je pravo pravilno primijenjeno.

8. Predmet ovog postupka predstavlja zahtjev tužiteljice prema tuženici radi naplate novčane tražbine u iznosu od 480,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, koja se odnosi na neplaćene RTV pristojbe u razdoblju od siječnja do lipnja 2018.

9. Tuženica je u prigovoru protiv javnobilježničkog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i tijekom prvostupanjskog postupka isticala da nije obveznik plaćanja RTV pristojbe, osporavajući da je ikada potpisala prijavu prijamnika i da posjeduje TV prijamnik marke Sony naveden u prijavi.

10. Odredba čl. 34. st. 1. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji ("Narodne novine" broj 137/10., 76/12., 78/16., 46/17., 73/17. i 94/18.) propisuje da svatko tko ima u vlasništvu ili posjedu radijski i televizijski prijamnik, odnosno drugi uređaj za prijem radijskog ili audiovizualnog programa na području RH koje je pokriveno prijenosnim signalom dužan je HRT-u plaćati mjesečnu pristojbu koja je utvrđena čl. 35. st. 2. istoga Zakona.

11. Prvostupanjski je sud ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika i odbio tužbeni zahtjev tužiteljice, obrazlažući svoju odluku time što tužiteljica nije dokazala da je tuženica potpisala predmetnu prijavu temeljem koje je od 21. studenog 2017. zavedena kao obveznik plaćanja RTV pristojbe, iako je teret dokazivanja da je tuženica u utuženom razdoblju bila obveznica plaćanja pristojbe bio na tužiteljici.

12. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, odluka suda prvog stupnja pravilna je i zakonita te nije dovedena u sumnju žalbenim navodima tužiteljice. Naime, uzimajući u obzir okolnosti konkretnog slučaja tj. da je tuženica osporila svoj potpis na prijavi prijamnika, a o postojanju (vjerodostojnosti) potpisa tuženice na prijavi prijamnika ovisi utemeljenost zahtjeva tužiteljice, teret dokazivanja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva bio je na tužiteljici te je ista trebala predložiti izvođenje dokaza na okolnost da je upravo tuženica potpisala prijavu, sve sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP, prema kojoj je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Okolnost da je tuženica u evidenciji pretplatnika navedena kao pretplatnik tužiteljice, cijeneći činjenicu da ta evidencija predstavlja jednostrani akt tužiteljice, nema značaj dokaza na temelju kojega bi se moglo zaključiti o postojanju obveze tuženice prema tužiteljici kao i dokaza o vlasništvu i posjedu TV prijamnika.

13. Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci Rev-x 159/16-2 od 2. ožujka 2016. u kojoj se poziva na odluku Revt-170/06 od 07. listopada 2008., izražava pravno shvaćanje da kada se u parnici pojavi pitanje postojanja potpisa tuženika na ispravi (u ovom slučaju na prijavi prijamnika) na tužitelju je teret dokaza, odnosno tužitelj mora dokazati da se na ispravi nalazi potpis tuženika, u smislu članka 219. ZPP. U navedenoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske navodi kako u slučaju kada o utvrđivanju okolnosti postojanja potpisa tuženika na spornoj ispravi, ovisi utemeljenost zahtjeva tužitelja te kada tuženik u parnici istakne prigovor da se na ispravi ne nalazi njegov potpis, teret dokaza postojanja tzv. pozitivne činjenice da je tuženik vlastoručno potpisao spornu izjavu leži na tužitelju jer tuženik niti ne može dokazivati tvrdnju koja istovremeno predstavlja tzv. negativnu činjenicu to jest činjenicu koja ne postoji.

14. Također, treba istaknuti kako je sud prvog stupnja pravilnom primjenom čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP u vezi sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12,, 103/14., 118/14., 107/15.) odlučio o troškovima ovog postupka, a tužiteljica svojim žalbenim navodima nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske odluke u tom dijelu.

15. Slijedom navedenoga, valjalo je temeljem čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu suda prvog stupnja.

Zadar, 21. travnja 2021.

Nacrt odluke izradila
viša sudska savjetnica
Ivana Festini

Sudac
Igor Delin